

VID: smovesc65dde
Tj: S710/000-141/13/Vnitřní/D20

Dostlo dne 28. 12. 2012

Gučlas' s angličtinou

Pěničková!

IN/ITR 10

156

Magistrát města Ostravy

Datovou schránkou

V Praze dne 28. prosince 2012

Věc: Žádost o informaci ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím

Vážení,

Podáním z února 2012, doručeného do Vaší datové schránky, jsme podali oznámení o přestupku podle § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, kterého se měl/a podle našich informací dopustit:

Novák Miroslav
(dále také jen „přestupek“).

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, si Vás dovoluujeme požádat o níže specifikované informace, ze kterých budou patrné důvody Vámi zvoleného postupu v této věci:

- a) Kopii konečného rozhodnutí o přestupku (i nepravomocné), popřípadě i rozhodnutí nadřízeného orgánu (pokud bylo vydáno), a dále informaci, zda, popřípadě kdy byla zaplácena uložená pokuta,
- b) V případě, že ve věci nebylo vydáno rozhodnutí o vině dle bodu a) žádosti o informace, žádáme o poskytnutí kopie rozhodnutí o zastavení řízení, popřípadě úřední záznam o odložení věci či jinou listinu, ze které bude zcela zřejmé odůvodnění zvoleného postupu. Výslovně žádáme informace podrobnější, než jaké obsahuje vyznění oznamovatele dle přestupkového zákona, kde zpravidla žádné důvody uvedeny nejsou.

Z opatrnosti z důvodů opakovaných zkušeností s nezákonným postupem jiných úřadů rovněž výslovně uvádíme, že nejsme povinni opatřovat tuto žádost ani jakoukoli jinou písemnost doručovanou do datové schránky elektronickým podpisem, neboť komunikace datovou schránkou elektronický podpis plně nahrazuje (§ 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech).

Uvedené informace zašlete, prosím, v zákonem stanovené lhůtě patnácti dnů ode dne přijetí této žádosti na adresu naší kanceláře Oživení, o. s., Muchova 13, 160 00 Praha 6. Je-li to možné, žádáme o přednostně poskytnutí informací v elektronické podobě do datové schránky Oživení, o.s., ID datové schránky: ntauuv78, popř. na e-mailovou adresu poradna@oziveni.cz.

Za poskytnutí informací předem děkujeme.

Oživení, o.s.

Ing. Štěpán Rattay, předseda sdružení

Informace o žadateli:

Oživení, o.s., IČ: 6736 5353, sídlem Lublaňská 18, Praha 2, PSČ: 120 00
Adresa pro doručování: Muchova 13, Praha 6, PSČ: 160 00

Magistrát města Ostravy
odbor vnitřních věcí

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/000141/13/Vnitř./Dro

Sp. zn.: S-SMO/000141/13/Vnitř./2

Oživení, o.s.

Muchova 13

160 00 Praha 6

ID datové schránky: ntau78

Vyřizuje: Mgr. Drong

Telefon: +420 599 443 602

Fax: +420 599 443 022

E-mail: rdrong@ostrava.cz

Datum: 2013-01-10

ROZHODNUTÍ

Statutární město Ostrava (dále jen „povinný subjekt“) na základě žádosti **Oživení, o.s.**, IČ: 67365353, se sídlem Lublaňská 18, Praha 2 (dále jen „žadatel“), ze dne 28.12.2012, o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo **takto**:

- I. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se žádost žadatele o poskytnutí informací ve věci jím učiněného oznámení o přestupku dle ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit Miroslav Novák,

a to konkrétně žádost o poskytnutí kopie konečného rozhodnutí o přestupku (i nepravomocného), popřípadě i rozhodnutí nadřízeného orgánu (pokud bylo vydáno), a dále informace, zda, popřípadě kdy, byla zaplacená uložena pokuta, a v případě, že ve věci nebylo vydáno rozhodnutí o vině, kopie rozhodnutí o zastavení řízení či jiné listiny, ze které bude zcela zřejmé odůvodnění zvoleného postupu,

o d m í t á.

- II. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím žádost žadatele o poskytnutí informací ve věci jím učiněného oznámení o přestupku dle ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit Miroslav Novák,

a to konkrétně žádost o poskytnutí kopie úředního záznamu o odložení věci,

o d m í t á.

Odůvodnění

Povinný subjekt obdržel dne 28.12.2012 žádost žadatele o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím žadatel požadoval ve věci jím učiněného oznámení o přestupku dle ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), kterého se měl dopustit Miroslav Novák, sdělit níže

specifikované informace, ze kterých budou patrné důvody zvoleného postupu rozhodujícího správního orgánu v předmětné přestupkové věci. Žadatel tedy požadoval poskytnout:

- a) „Kopii konečného rozhodnutí o přestupku (i nepravomocné), popřípadě i rozhodnutí nadřízeného orgánu (pokud bylo vydáno), a dále informaci, zda, popřípadě kdy byla zaplacená uložená pokuta,“
- b) „V případě, že ve věci nebylo vydáno rozhodnutí o vině dle bodu a) žádosti o informace, žádáme o poskytnutí kopie rozhodnutí o zastavení řízení, popřípadě úřední záznam o odložení věci či jinou listinu, ze které bude zcela zřejmé odůvodnění zvoleného postupu. Výslovně žádáme informace podrobnější, než jaké obsahuje vyrozumění oznamovatele dle přestupkového zákona, kde zpravidla žádné důvody uvedeny nejsou.“

K informacím požadovaným žadatelem pod písm. a) i b) podané žádosti musí povinný subjekt sdělit, že tyto informace nebylo možno žadateli poskytnout. Uvedený závěr odůvodňuje povinný subjekt následujícím způsobem.

Odboru vnitřních věcí Magistrátu města Ostravy bylo dne 13.2.2012 skutečně doručeno žadatelem uváděné oznámení o přestupku podle zákona o střetu zájmů ve věci veřejného funkcionáře Miroslava Nováka, který má v územním obvodu tohoto obecního úřadu obce s rozšířenou působností trvalý pobyt. Nicméně tvrzené porušení povinnosti stanovené zákonem o střetu zájmů nebylo v případě označeného podezřelého shledáno – přestupková věc, v níž byl označen jako podezřelý ze spáchání přestupku, byla v souladu s příslušným ustanovením zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), odložena.

Po prověření skutečností vyplývajících z došlého oznámení o přestupku tedy nebyly shledány důvody pro zahájení řízení o přestupku. Za takové procesní situace nemohlo být vydáno rozhodnutí, kterým by byl označený podezřelý uznán vinným a kterým by mu byla uložena sankce v podobě pokuty. V důsledku tohoto faktu pak logicky nebylo dané neexistující rozhodnutí o uznání viny a uložení sankce přezkoumáno nadřízeným správním orgánem, a nebylo proto vydáno ani jeho rozhodnutí v této věci. Rovněž za popsané procesní situace nezahájení řízení o přestupku nemohlo být toto řízení rozhodnutím zastaveno. Taktéž kromě záznamu o odložení věci neexistuje jiná listina, v níž by bylo odůvodnění postupu správního orgánu, který vedl k odložení dané přestupkové věci, kompletně obsaženo. Na základě žadatelem učiněného oznámení o přestupku proto v této věci neexistují rozhodnutí či jiné písemnosti správního orgánu I. ani II. stupně, jejichž kopie požaduje žadatel poskytnout, resp. neexistuje ani další požadovaná informace o uhrazení pokuty, jelikož tato nebyla v daném případě uložena.

Žadatel však pod písm. a) a částečně i pod písm. b) podané žádosti požádal o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím právě ve výše rozepsaném rozsahu, čímž jednoznačně určil předmět této části jím učiněné žádosti. Takto žadatelem požadované informace nicméně povinný subjekt nemohl poskytnout, jelikož je nemá vůbec v dispozici.

Přestože se tedy v daném případě požadované informace uvedené v podané žádosti svým vymezením vztahují k působnosti povinného subjektu, je nutno konstatovat, že tento předmětné informace v dotazovaném rozsahu nemá. Za takové situace je nezbytným postupem vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí těchto informací, a to pro neexistenci příslušných informací u povinného subjektu.

Shora předestřený závěr opírá povinný subjekt o skutečnost, že zákon o svobodném přístupu k informacím v ust. § 15 odst. 1 ukládá, aby rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo vydáno vždy, pokud povinný subjekt žádosti „nevyhoví“. Tento pojem však není na místě ztotožňovat pouze s důvody pro odmítnutí žádosti podle ust. § 7 až 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, příp. s důvody plynoucími z některého zvláštního zákona. Jeho smysl je širší a ukládá vydat formální odmítavé rozhodnutí i tehdy, jestliže povinný subjekt neposkytuje informace z jiných příčin, typicky pokud žadatelem vymezená informace, která se týká působnosti povinného subjektu, neexistuje (např. žádost o zápis z jednání, které se uskutečnilo, ale zápis pořizován nebyl). Z dostupných soudních rozhodnutí lze přitom vyvodit, že správní soudy se přiklánějí k tomuto širšímu pojetí, neboť jako s důvodem pro odmítnutí žádosti počítají právě s neexistencí požadované informace. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 71/2007-56 ze

dne 2. 4. 2008, v němž bylo mimo jiné judikováno, že „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti by proto mělo být vydáno vždy, pokud žádost není vyřízena poskytnutím informace (včetně odkazu na zveřejněnou informaci) nebo odložením žádosti – tzn. nejen v případě aplikace důvodů dle ust. § 7 až 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, ale zejména též v případě neexistence požadované informace.

Ačkoliv tedy zákon o svobodném přístupu k informacím neobsahuje výslovné ustanovení o neposkytnutí informace s ohledem na její neexistenci u subjektu, na který se žadatel obrátil, povinný subjekt byl v projednávané věci nucen respektovat výše uvedený přístup, potvrzený správní praxí i soudní judikaturou. Bez ohledu na skutečnost, že při odmítnutí výše uvedené části podané žádosti nebylo možno odkázat na určitý zákonný důvod, musel povinný subjekt přistoupit k odmítnutí této části žádosti ze shora rozvedených faktických příčin.

Pokud se pak jedná o požadovanou informaci ve zbývajícím vymezeném rozsahu, tzn. o žadatelův požadavek poskytnutí kopie úředního záznamu o odložení věci, povinný subjekt musí k uvedené části žádosti sdělit, že ve smyslu ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím nebylo možno žadateli ani v takto požadovaném rozsahu informací poskytnout. Tento závěr odůvodňuje povinný subjekt následujícím způsobem.

Podle ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby, a osobní údaje poskytne povinný subjekt jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu (viz např. ust. § 11 až 16 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, či ust. § 5 a ust. § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Prostřednictvím shora citovaného ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, jehož smyslem je provedení ústavně zaručeného práva na informace o činnosti veřejné správy, se tento zákon současně vypořádává s jiným právem garantovaným čl. 10 Listiny základních práv a svobod, a to s právem zaručujícím ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména (odst. 1), ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (odst. 2) a ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (odst. 3). Pokud dojde ke střetu obou práv, tzn. (v širším smyslu) práva na ochranu osobnosti podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod a práva na přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, je obecně nutné ve většině případů upřednostnit ochranu osobnosti – mimo jiné už proto, že právo na ochranu osobnosti náleží mezi základní lidská práva a svobody, zatímco právo na přístup k informacím mezi tzv. politická práva. Ve sporných případech se proto aplikační praxe poskytování informací přiklání na stranu ochrany osobnosti a soukromí fyzických osob, které jsou subjekty osobních údajů. Na zásadní aplikační přednost ochrany osobnosti a osobních údajů před právem na přístup k informacím poukazuje přitom např. i Úřad pro ochranu osobních údajů, který kromě jiného uvedl: „... Současná praxe příliš nerespektuje dikci zákona o svobodném přístupu k informacím a část veřejnosti tak stále vychází z mylného předpokladu rovnovážné úpravy principů práva na informace na jedné straně a principů ochrany soukromí na straně druhé ... . Tento názor vychází z hierarchie práv, neboť je zřejmé, že právo na informace jako právo politické může pouze v ojedinělých případech existence významného společenského zájmu dominovat a převážet právo osobnostní (právo na soukromí).“

Z praxe uplatňované při vyřizování žádostí o poskytnutí informací podaných ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím (viz komentář k tomuto zákonu či metodické doporučení Ministerstva vnitra k postupu povinných subjektů podle tohoto zákona), tedy vyplývá, že v případě, kdy žadatel žádá o informace vztahující se ke konkrétní fyzické osobě (např. žádost o informaci týkající se přestupku spáchaného určitou osobou), lze veškeré požadované informace považovat za „osobní údaje“, neboť se vztahují ke konkrétnímu subjektu. Obecně platí, že s ohledem na tuto skutečnost může dojít až k odmítnutí celé žádosti o informace, jelikož poskytnutím jakéhokoliv údaje (byť i takového, který by byl v případě

obecné žádosti o poskytnutí informací, jež není výslovně vztahena ke konkrétnímu subjektu, poskytnutelný) by došlo k zásahu do ochrany „osobních údajů“. Obdobně by pak bylo třeba postupovat např. i v případě požadavku na vydání kopie správního rozhodnutí ve vztahu ke konkrétní fyzické osobě, zejména pokud by šlo o rozhodnutí ve věci, které se svou povahou bezprostředně dotýká osobnosti a soukromí fyzické osoby – i v takovém případě by neměly být údaje týkající se výlučně soukromí a osobnosti fyzické osoby, která je žadateli známa, poskytnuty, což by opět mohlo vést až k odmítnutí celé žádosti o informace.

K žádostem o informace o konkrétním správním řízení, jehož se účastní konkrétní fyzická osoba a které se dotýká či může dotýkat její osobnostní sféry (typicky žádost o informace o přestupkovém řízení vedeném proti určité konkrétní fyzické osobě pro podezření ze spáchání přestupku), je proto nutno přistupovat specificky. Vždy je nezbytné důsledně přihlížet k důvodům odmítnutí podané žádosti tak, jak je nastavuje zákon o svobodném přístupu k informacím, kdy za situace pravomocně ukončených správních řízení bude nejčastěji připadat do úvahy právě důvod pro odmítnutí žádosti stanovený v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. V popsanych případech je přitom zpravidla nutné žádost odmítnout v plném rozsahu, jelikož poskytnutím třeba i jen dílčí informace by mohlo dojít k porušení ochrany osobních údajů či osobnosti fyzické osoby, již se správní řízení týká.

Jak již bylo uvedeno, v tomto konkrétním případě požádal žadatel o poskytnutí informace, která se týká konkrétního vyřízení oznámení o přestupku dle zákona o střetu zájmů, jež bylo podáno na Miroslava Nováka, a to mimo jiné také v podobě poskytnutí kopie „úředního záznamu o odložení věci“. Žadatel, který je v tomto případě totožný s oznamovatelem přestupku, tedy prostřednictvím žádosti podané ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím požadoval získat zcela konkrétní a komplexní odůvodnění postupu příslušného správního orgánu při odložení věci řešené na základě jím učiněného oznámení o přestupku, jež je zachyceno v úředním záznamu o odložení věci.

Je tudíž zcela zřejmé, že v důsledku rozsahu žadatelem požadované informace (tzn. poskytnutí kopie úředního záznamu o odložení přestupkové věci), se v tomto případě jedná právě o informace shora podrobně rozvedeného charakteru, tj. o detailní informace o výsledku projednání konkrétní přestupkové věci, jež se dotýkala konkrétní fyzické osoby. S odkazem na smysl úpravy obsažené v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím však sdělení těchto údajů, které se žadatel snažil obdržet prostřednictvím žádosti podané v režimu posledně uvedeného zákona, není z výše uvedených důvodů přípustné.

Povinný subjekt v této souvislosti znovu opakuje, že odboru vnitřních věcí Magistrátu města Ostravy bylo jako příslušnému správnímu orgánu dne 13.2.2012 doručeno předmětné oznámení o přestupku podle zákona o střetu zájmů, jež bylo učiněno na veřejného funkcionáře Miroslava Nováka, a že takto došlé oznámení o přestupku bylo v souladu se zákonem o střetu zájmů, jakož i se zákonem o přestupcích, řádně a ve stanovené lhůtě vyřízeno odložením věci.

Nieméně v rámci vyřízení žádosti podané dle zákona o svobodném přístupu k informacím by poskytnutí údajů, z jakých konkrétních důvodů bylo v případě podezření ze spáchání daného přestupku ze strany Miroslava Nováka rozhodujícím správním orgánem postupováno v režimu odložení jeho přestupkové věci (tzn. poskytnutí kopie samotného úředního záznamu o odložení věci, kterou žadatel výslovně požadoval a učinil z ní tedy v tomto rozsahu předmět své žádosti), bylo v rozporu se shora předestřeny závěry vztahujícími se (v širším smyslu) k „ochraně osobnosti a soukromí“ individuálně určeného subjektu podezřelého ze spáchání určitého protiprávního jednání.

Pro úplnost pak povinný subjekt dodává, že skutečnost, že předmětné oznámení o přestupku bylo u příslušného správního orgánu učiněno na osobu v postavení veřejného funkcionáře ve smyslu zákona o střetu zájmů, nemění nic na faktu, že se z obecného hlediska jedná i v tomto případě o jednotlivě určenou soukromou fyzickou osobu. Bez ohledu na postavení Miroslava Nováka jako veřejného funkcionáře nelze podle názoru povinného subjektu snižovat jeho právo na „ochranu osobnosti a soukromí“, jež se zásadně dostává každé fyzické osobě. V tomto případě přitom nebyl sledován žádný relevantně významný společenský zájem, který by měl upřednostnit právo na informace před „osobnostním právem“ jednotlivé osoby, řešené u správního orgánu v pozici podezřelého z přestupku.

Za účelem argumentační podpory výše uvedeného závěru musí povinný subjekt nad rámec upozornit také na rozdílné postavení oznamovatele přestupku, který ve smyslu ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích požádá o vyrozumění o učiněných opatřeních ohledně jím oznámené přestupkové věci, a žadatele o poskytnutí informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Toto rozlišení je při poskytování informací týkajících se vyřízení konkrétní přestupkové věci velice podstatné.

Dle ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích požádá-li o to oznamovatel, vyrozumí jej správní orgán do 30 dnů od oznámení o učiněných opatřeních. Oznamovateli, který o to požádá, se tedy v režimu zákona o přestupcích dostane ve stanovené lhůtě informace o opatřeních učiněných ve věci jím podaného oznámení o přestupku. V řešeném případě je přitom nutno připomenout, že žadatel je zároveň oznamovatelem předmětného přestupku, kterého se měl dopustit Miroslav Novák, a jako takový požádal o vyrozumění dle ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích. Správní orgán na tuto žádost náležitě reagoval písemností ze dne 28.2.2012, již žadatele jako oznamovatele vyrozuměl o tom, že předmětné oznámení o přestupku bylo odloženo, a to i s informací, podle jakého konkrétního zákonného ustanovení se tak stalo, a rovněž i s částečným vysvětlením tohoto postupu. Tímto správní orgán zcela splnil zákonnou povinnost vyrozumět oznamovatele ve smyslu ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích. Přesto žadatel žádá dle zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnout i kopii samotného úředního záznamu o odložení věci.

Je však nutno poukázat na skutečnost, že subjekt, který si prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím požádá o poskytnutí informace ve věci vyřízení přestupkové věci týkající se konkrétní fyzické osoby, tzn. žadatel, se nachází v odlišném postavení než oznamovatel žádající o vyrozumění ve smyslu ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím musí žadatel plně respektovat shora podrobně popsané omezení možného poskytování takových informací v důsledku upřednostnění „ochrany osobnosti a soukromí“ individuálně určeného subjektu vystupujícího v procesní roli podezřelého či obviněného z přestupku (viz výše).

Žadatel jako oznamovatel byl v tomto konkrétním případě do 30 dnů ode dne oznámení přestupku v souladu s ust. § 67 odst. 4 zákona o přestupcích vyrozuměn o skutečnosti odložení věci a v rámci zaslaného vyrozumění se mu dostalo i informace o tom, proč k odložení věci došlo. Tímto bylo dle názoru povinného subjektu „vyčerpáno“ jeho právo na získání informací o učiněných opatřeních ohledně došlého přestupkového oznámení v režimu zákona o přestupcích a jako žadatel ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím nemůže oprávněně podrobnějších informací tohoto charakteru dosáhnout. Pokud proto žadatel požadoval prostřednictvím institutu poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím kopii samotného úředního záznamu o odložení věci, tzn. plnou argumentaci použitou správním orgánem při zhodnocení konkrétně řešeného případu konkrétně označeného podezřelého z přestupku, v tomto rozsahu jeho žádosti nemohlo být vyhověno, a to z výše rozvedených důvodů týkajících se problematiky „ochrany osobnosti a soukromí“.

Zcela v souladu s teorií i odbornou praxí zastávanou ohledně této právní problematiky proto dospěl povinný subjekt k závěru, že ani informací v této části shora požadovaného rozsahu nelze žadateli poskytnout, a to tentokrát s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Rovněž za takové situace bylo tedy nezbytným postupem vydání rozhodnutí o odmítnutí nyní řešené části podané žádosti.

Jak již bylo zmíněno, podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Vzhledem ke všem skutečnostem, které byly výše vyloženy, tedy povinný subjekt závěrem shrnuje, že mu v dané věci nezbylo nic jiného, než žadatelově žádosti o poskytnutí informací v celém rozsahu nevyhovět a rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí, tzn. ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím předmětnou žádost plně odmítnout. Odůvodnění tohoto postupu ve vztahu ke všem jednotlivě požadovaným informacím bylo přitom povinným subjektem v předcházejících odstavcích vydaného rozhodnutí podrobně předestřeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to podáním učiněným u povinného subjektu. Uvedená 15denní lhůta se počítá ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí.

Podle ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Drong
Mgr. Radek Drong
vedoucí oddělení civilněsprávního
odbor vnitřních věcí